

Reservelæger. Man vil da ikke være henvist til at skulle søge denne Forøgelse enten ved at antage ikke fuldt uddannede Underlæger som Reservelæger eller ved at engagere civile Læger, en Fremgangsmaade, det viser sig mere og mere vanskeligt at gennemføre nu for Tiden, hvor Efterspørgselen efter Lægekræfter ikke svarer til Tilbudet; ganske særlig fremtræder denne Vanskelighed for Hærens Vedkommende, hvis Lønningsvilkaar staa væsentlig under, hvad de civile Sygehuse og Læger kunne tilbyde.

Nærværende Lovforslag indeholder iøvrigt i det væsentlige kun de i Lov om Hærens Ordning med Tillægslove givne Bestemmelser, af hvilke nogle ere undergaaede mindre Ændringer for at afhjælpe de Mangler, deres Benyttelse har vist i Tidens Løb. Af saadanne Ændringer behøve formentlig kun nedenstaaende nærmere Omtale.

Til § 2.

Bestemmelsen i § 9 af Lov af 6/7 1867 om Betingelserne for, at lægestuderende kunne udskrives som Underlæger, er foreslaaet ændret saaledes, at disse Betingelser kunne afpasses efter de vekslende Muligheder for de lægestuderendes Uddannelse ved Hospitalerne.

Til § 3.

Det er her foreslaaet fastsat, at Underlægerne efter den første samlede Uddannelse skulle være ligestillede med Korporaler, saaledes som Forholdet i Hovedsagen hidtil har været ordnet ad administrativ Vej.

Til § 4.

Denne Bestemmelse foreslaas indsat for at undgaa, at de, der ikke gennemføre det medicinske Studium, ved Mobilisering skulle blive indkaldte som Underlæger.

Til § 5.

Medens Underlæger, der nu kunne antages af Lægekorpsset som Reservelæger, atter blive Underlæger, naar de hjemsendes, har man ment, ved at foreslaa at Reservelægerne stilles som de værnepligtige Officerer, at gøre Stillingen mere attraktiv og knytte de paagældende fastere til Hæren.

Til § 8.

De Fordringer, som Krigsforhold vil stille saavel til de Læger, der skulle virke ved Afdelingerne, som til de overordnede Læger, der skulle lede den meget omfattende Virksomhed bag Kamppladsen, ere saa betydelige, at det er nødvendigt, at de alle ere i Besiddelse af stor Udholdenhed, Overblik og Handlekraft. For at sikre sig dette foreslaas der fastsat Aldersgrænser for Læger i Lighed med, hvad der gælder for Hærens Officerer, og tilsvarende til dem, der ere foreslaaede fastsatte for Forplejningskorpssets og for Dyr lægekorpssets Personale.

Til § 9.

De 16 Reservelæger, der nu kunne have til Tjeneste, ønskes forøgede med 3. For imidlertid at kunne afpasse Antallet noget efter de i Aarets Løb noget vekslende Krav, har man i Stedet for at fastsætte Antallet af Reservelæger angivet Antallet af Maanedslønninger, der kan raades over, afpasset efter 19 $\frac{1}{2}$ Reservelæger.

Til § 11.

I Fredstid, men dog navnlig under Krigsforhold, vil man være henvist til i vid Udstrækning at benytte civile Læger. Da det er ønskeligt, at der have Lovhjemmel for de i den Henseende nødvendige Forberedelser, foreslaas der herom givet de i denne Paragraf omhandlede Bestemmelser.

Til § 12.

For at undgaa en Udgiftsforøgelse foreslaas Loven først gennemført efterhaanden som de ved Forslaget til Lov om Forplejningskorpssets Ordning tilsigtede Besparelser indvindes. Da den ved § 8 foreslaaede Indførelse af Aldersgrænser vil faa Indflydelse paa Pensionsforholdene, og da de Principer, der hidtil ere fulgte ved Udnævnelsen af Korpslæger, have bevirket, at en Del af disse ere udnævnte til Embedsmænd i en senere Alder end de fleste af Hærens øvrige Embedsmænd, anses det for ønskeligt, at Ministeriet bliver sat i Stand til at tage noget Hensyn til de ganske enkelte, der ville blive ramte mest føleligt af den nye Bestemmelse.

Dette Lovforslag vil medføre en aarlig Merudgift for Statskassen af ca. 20,600 Kr.